

Forudsætningen, at vi ogsaa her ville arbejde paa, at en saadan Grundlovsændring kan blive vedtagen. Det er ganske naturligt, at vi, naar vi skulle til at tale om Grundlovsforandringer, da ville drage en hel Mængde Spørgsmaal ind under en saadan Forhandling. Der er jo vissefelig en hel Del af os her i denne Sal, som have adskilligt at indvende mod Grundlovens forskellige Bestemmelser og kunne i mange Maader ønske at faa dem ændrede — jeg skal dog ikke her komme ind paa, hvad jeg for mit Bedkommende kunde ønske forandret. Der er jo Tanker i saa Henseende oppe om, at særlig de to Bestemmelser, §§ 25 og 49 skulle forandres. Det er imidlertid egentlig ikke det, der ligger mig saadan særlig paa Sinde, fordi de Bestemmelser i mine Tanker ere saa tydelige og klare, at Regeringen, som har fortolket disse Bestemmelser, i mine Tanker slet ikke har nogen Undskyldning for det, de have gjort; Bestemmelserne ere klare og tydelige nok. Jeg siger altsaa, at naar man skulde til en Forandring i Grundloven, og man saa vilde drage saa mange forskellige Spørgsmaal ind under Forhandlingen, saa er det ganske naturligt, at dette vilde lægge Hindringer i Vejen for en endelig Afgørelse af det Spørgsmaal, her foreligger, og derfor antager jeg, at man fra Oppositionens Side, naar man stiller et saadant Forslag, vil vise Resignation og ved Forhandling om en Grundlovsændring alene holde sig til § 32 i Grundloven. — Det er sørgeligt, at det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds og hans Meningsfæller ere komne bort fra dette Standpunkt, og at vi altsaa nu skulle staa som Modstandere i denne vigtige Sag, at det maaste skal ende med, at dette ulykkelige Forslag, som her foreligger til Forhandling, skal blive vedtaget her i Tinget med et meget knebent Flertal, og at dette Lovforslag, som efter vor Opfattelse strider baade mod Grundloven og mod den almindelige Valgret, skal blive ophøjet til Lov. Jeg har vel hørt af adskillige ærede Talere, at man nærer Frygt for fuldtud at dele Valgkredsene saaledes, at Folketallet for hver Kreds bliver nogenlunde ligeligt. Det er man ikke tilbøjelig til. Man er bange for, at Byerne skulle faa for stor Indflydelse derved. Efter det Forslag, der foreligger, er jo Forholdet mellem Befolkningstallet i Bykredsene og paa Landet meget forskelligt. Efter min Opfattelse er det imidlertid blot en ren Spøgelsesfrygt, der i saa Henseende gør sig gældende. Der kan ikke være Tale om, at det efter den almindelige Valgret, som vi have, skulde komme dertil,

at Byernes Repræsentanter kom i Flertal. Men jeg siger, at selv om saadant ogsaa skulde ske, saa kunne vi ikke undgaa det uden ved at bryde med den almindelige Valgrets Princip, og det forekommer mig, at det ikke kan være uklart eller tvivlsomt for dette Ting, hvorledes det skal stille sig i saa Henseende. Vi ere jo her særlig for at hævde den almindelige Valgret, den skulle vi være et Udtryk for, og det vilde da være saare sørgeligt, om vi skulde gaa bort fra dens Princip. Jeg er villig til at indrømme, at det nytter vel sagens ikke stort, hvad jeg her vil sige om denne Sag, og det samme gælder om mange andre. Min ærede Sideemand til højre (Alberti) talte i Gaar om, at han troede, at der kunde ske en Forandring i Stemningen i denne Sag. Jeg maa bekende, at min Tro gaar i en anden Retning. Jeg er ikke saa sangvinist, at jeg kan tro, at man kan tale saaledes til ærede Medlemmer, som alt have taget deres Standpunkt, at man kan forandre dette. Naalig vil man ikke kunne gøre det over for det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds, som flere Gange ved sine Ytringer har stillet sig saa umaadelig højt. Man kan ikke vente, at man kan øve særlig Indflydelse paa det ærede Medlem. Jeg tvivler endogsaa om, at han er tilbøjelig til blot at lægge Øre til, hvad jeg siger. Nej, naar et saa gammelt Medlem som det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro), der har været hans egen Meningsfælle i gamle Dage, ikke en Gang med sin alvorlige Tale kan trænge saa alvorligt ind til det ærede Medlem, at han vil forandre sin Stilling, saa er der ikke stort Haab om, at jeg skulde kunne faa ham dertil. Jeg har ogsaa andetsteds fra hørt, hvorledes det ærede Medlem betragter sine Modstandere, og jeg har derved faaet et Bidnesbyrd om, at han i den Grad føler sig hæbet over alle sine Modstandere, at der ikke kan være Tale om, at han skulde tage noget Hensyn til dem. Han forstaar dem ikke en Gang. Det vil saaledes maaste være i frist Grindring for de fleste her, at det ærede Medlem for nogen Tid siden brugte et Billede — han holder jo meget af at bruge Billeder, og det paastønner jeg, fordi det gør hans Mening saa tydelig —, et Billede, som tydelig betegner hans Stilling til hele Oppositionen. Han brugte dette Billede en Gang ude i Landet. Han sammenlignede der Oppositionens Medlemmer, hans Modstandere, med Hunde, med Læntehunde, som kunde gå, men, sagde han, han forstod ikke deres Sprog, og han gik derfor bort fra dem! Han havde nok Følelsen af, at de